

Ingrid Illingová - Hory nás rozdělily.....

Paní Ingrid Illingová se narodila uprostřed války v podkrušnohorské vesnici Ervěnice v roce 1942. Po odvelení jejího otce na německou frontu se s matkou přestěhovaly k jejím prarodičům do horské osady Malý Háj u Rudolic, kde žije dodnes.

Její nejranější vzpomínky se vztahují k osvobození Krušných hor Rudou armádou. Vzpomíná, jak se maminka musela ukrýt a Rusové si odnesli všechny zásoby tvarohu....

Pro Ingrid a její rodinu znamenalo poválečné období čas obav o osud rodiny. Německé obyvatelstvo Sudet bylo odsunuto nejdříve v rámci odsunu divokého, později vládou organizovaného. Rodina Illingů nemusela svůj domov opustit, neboť dědeček malé Ingrid pracoval v uhelném dole. Bohužel sestra matky Ingrid byla i s manželem a dvěma malými dětmi odsunuta do nedalekého Deutschendorfu. Ingrid si dodnes pamatuje na tajné noční výpravy její matky a dědečka, během kterých dceři nosili k hranicím jídlo, aby jim těžké období v novém německém domově usnadnili.

Pro malou Ingrid se Malý Háj po odsunu německých sousedů stal smutným místem bez lidí i světla z rozsvícených sousedních chalup. Většina dosídlených obyvatel život v horách nezvládla a brzy své přidělené domovy opustila.

Velmi živou vzpomínkou jsou pro paní Ingrid pravidelné návštěvy kostelíku v nedalekých Rudolicích, kde navštěvovala německé mše nejprve se svou babičkou a později se svou rodinou. V tomto malém kostele také uzavřela sňatek se svým mužem.

V revolučním roce 1948 začala Ingrid chodit do pět kilometrů vzdálené školy v Hoře svaté Kateřiny, každý den 5 kilometrů tam a zpět, v zimě na lyžích, jak dodnes vzpomíná. Německy mluvící Ingrid se brzy naučila česky a na svá školní léta vzpomíná jako na šťastné období. Po ukončení základní školy se chtěla vyučit prodavačkou, ale bylo třeba, aby pomáhala na rodinném hospodářství, a tak ve studiu již nepokračovala. Koncem padesátých let se potkala se svým manželem, také německé národnosti. Pocházel z Vejprtu z rodiny, která do odsunu po válce nemusela. Začali spolu žít v chalupě v Malém Háji, kde vychovali i svou dceru Kristu.

Paní Ingrid vzpomíná na své první zaměstnání v horském hotelu Lesná, kde se sousedé ze širokého okolí scházeli ke sledování jediné televize v okolí. Pracovala tam jako pokojská řadu let, než si našla nové zaměstnání v chemických Stalinových závodech v Litvínově. Tehdy byla

její němčina lepší než němčina úředníků z kanceláří, a tak tlumočila několika zahraničním výpravám.

Paní Ingrid žila spokojený život, obklopená horami a svou rodinou, která pro ni byla nejdůležitějším životním pilířem. Pomoc jeden druhému a vzájemnost jsou jejím poselstvím pro další generace.